

Museum se nachází v prostorách významné novoklasické stavby ze sedmáctého století, v budově nemocnice Ospedale degli Infermi (1771/1784), kterou vybudovali architekti Antonio Foschini a Gaetano Genta. Tato stavba představuje jednu z významných monumentálních budov v historickém centru města Comacchio.

Jsou zde vystaveny archeologické objekty nalezené na tomto teritoriu od prvních dob, od svědectví přicházejících z prehistorické epochy až do středověku. V expozici, která obsahuje téměř dva tisíce nálezů a také díky četným rekonstrukcím i průvodcovským pomůckám, vypravuje museum historii starobylého ústí řeky Pádu, které svými četnými splavnými kanály i pozemními cestami představovalo v průběhu staletí důležitý obchodní uzel spojující civilizační svět Středomoří s kontinentální Evropou. Sbírkové části věnované etruskému městu Spina, v nichž nacházíme předměty pocházející z obydlí, i bohatá vybavení hrobů poskytují významné poznatky pro poznání římského období, stejně jako pro historické počátky města Comacchio ve vrcholném středověku, je to například starobylé obchodní tržiště a sídlo biskupa. Do musea byl přenesen také vzácný nález římské lodi nalezené v prostoru města Comacchio.

Museum je rozděleno do tematických a chronologických částí.

Část věnovaná **Transformacím teritoria** demonstruje změny v životním prostředí, k nimž v deltě došlo v průběhu tisíciletí, počínaje vytvořením Pádské nížiny, až po naše dny, střídáním dob zalednění s postupujícím mořem přes nejrůznější formy životního prostředí jako jsou tundry, lesy, laguny a nakonec i lidské osídlení.

Sbírková část z epochy bronzu a z počátku doby železa (**Před vznikem města Spina**) ukazuje nejstarší archeologické pozůstatky v naší oblasti, nálezy, které dokazují osídlení v období významné lokality Frattesina, jež ve své době byla dobře známým střediskem obchodu mezi Středomořím a kontinentální Evropou a která v tomto ohledu předcházela svým postavení úlohu měst Adria a Spina. Do těchto vzdálených časů řecké imaginace spadá také mýtus o Faethónově pádu v bájném Eridanu i o hledání zázračné ambry.

Část věnovaná archaickému a klasickému období (**Spina**) se soustředí na fakta o etruském městě Spina, které bylo přístavem a východiskem pro obchod do středomořského Orientu. Toto město je výzkumně sledováno ve vztazích k Athénám a k řecké civilizaci, v nichž se nacházely etruské, benátské a keltské populace a v poměrech měst rozvíjejících se na lagunárních územních strukturách.

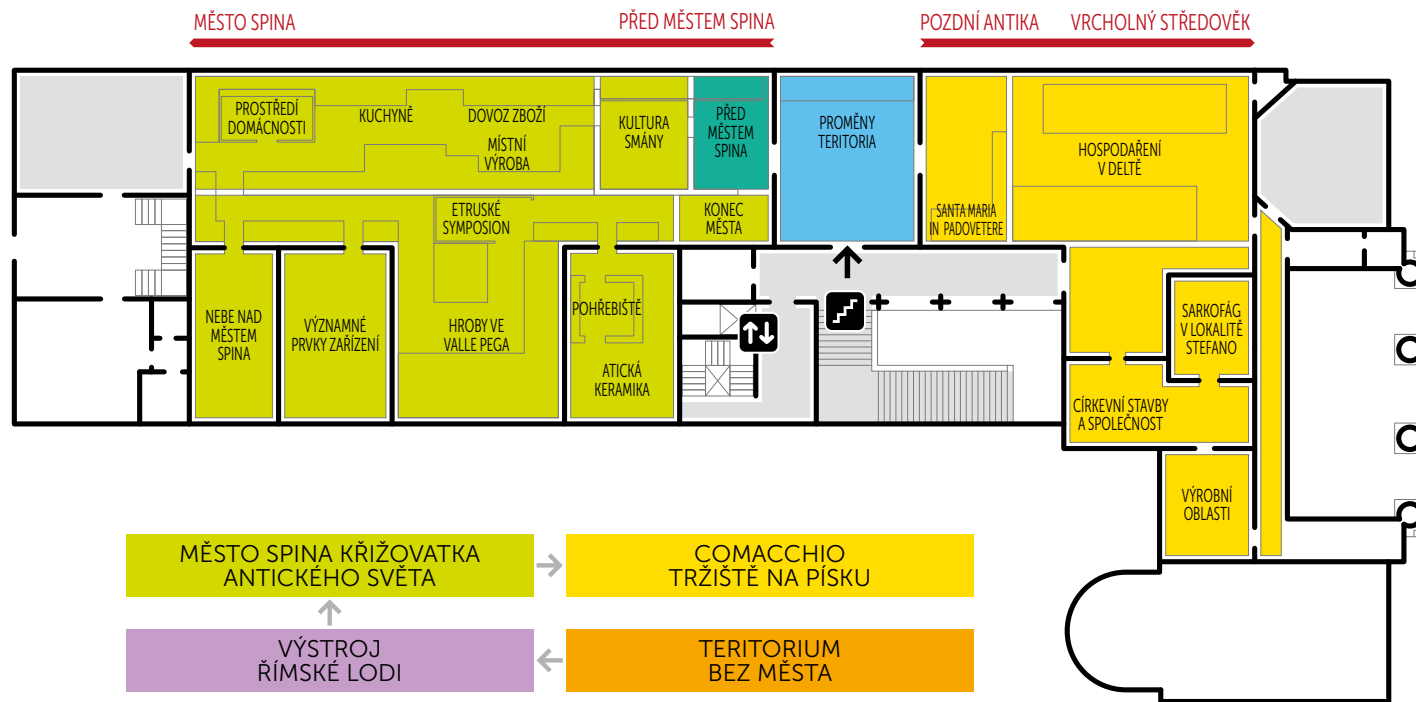
Musejní oddělení **Věk starého Říma** prezentuje území delty v okolí Raveny, kde bylo sídlo adriatického loďstva říše. Území zemědělské a průmyslové produkce, tedy území, kde byly chovány ryby a kde se těžila sůl, zároveň zde bylo soustředěno spojení po vodě i po souši mezi Římem a Severem Itálie, spojení mezi adriatickým pobřežím a regiony Balkánu.

Delta podává svědectví o svém obchodním poslání ve výjimečném nálezu, který se realizoval v roce 1981 právě na území Comacchia (Valle Ponti), byla zde odkryta **římská loď** s plnou výstrojí a tato loď představuje významné svědectví o epoše císaře Augusta a také o celém tehdejší globalizovaném světě starého Říma.

Část musea **Středověký svět** nám vypravuje o tom, jak se v době, kdy římská města upadala a v některých případech dokonce zanikla, jak se rodila jednotlivá osídlení podél severního adriatického pobřeží. Tato sídla vznikala z ničeho na územích chráněných řekami a lagunami (příkladem jsou města Comacchio a Benátky), na územích o které bojovali Gótové, Byzantinci a Langobardi. Město Comacchio se tak zrodilo v době kdy středomořské obchodní cesty byly životadárné po celé délce řeky Pádu.

Toto vyprávění se končí v třináctém století: hlavní proud řeky Pádu se přesunul na sever a tím se také skončila obchodní funkce města Comacchio a hospodářská činnost města se zásadně proměnila na hospodářské využívání zálivů v ústí a na chov ryb.

PRVNÍ PATRO

PŘÍZEMÍ

